

пише, че следъ възцаряването на Борила, „като се бояли, да не би при узурпацията на властьта синоветъ на Асъня I, Иванъ Асънь и Александъръ, да ги постигне нѣкоя зла участъ отъ страна на братовчеда имъ Борила и неговитъ съмишленици, българскитъ боляри, приятели и роднини на царствуващата династия, намѣрили за добре да ги скриятъ отъ очите на узурпатора вънъ отъ държавата; тѣ били отначало тайно държани, а после отведенни... въ Русия (περὶ τὰ τῶν Ῥώσων), гдeto останали презъ цѣлото царуване на Борила. Затова и тоя, който ги грабналъ, за да маскира тѣхното отвличане, казалъ, че Иванъ Асънь отишель при куманитъ“... Текстътъ на Георги Акрополита, обаче, не е напълно ясенъ. При възстановяването на текста покойниятъ А. Heisenberg е възприелъ четенето ἐπειρήχει ὡς споредъ ржкописа A, сиречь cod. Vatic. gr. 163 (XIV в.)¹⁴⁾, докато ржкописътъ F или cod. Paris. gr. a. f. gr. 3041 (XV в.)¹⁵⁾ дава четенето εἰρήχαμεν, а споредъ друго четене трѣбва да

мѣстностъ (τόπος) ѿ Ворилла Λόγγος тойноца, Проф. Златарски, п. с., с. 486 бел. 1, смѣта, че е твърде мяично „да се опредѣли, где се е намирало ѿ τόπος Ворилла Λόγγος, което се свързвало, очевидно, съ името на нѣкой българинъ или куманинъ“. Проф. П. Мутафчиевъ, BZ. XXXIV. 1934, р. 204, обърна внимание на това мѣстно име въ Западна Македония и отрече възможността да бѫде свързано съ куманитъ. А. Μηλιαράκη, Ιστορία του βασιλείου της Νικαίας... (Αθηναι 1898), р. 530, изказа мнение, че тази мѣстностъ се намирала при Костуръ. Л. П. Καλούφρος, Το χρονικον του Μορεως ([Αθηναι] 1940), р. 159 поꙗ, смѣта, че тази мѣстностъ се е намирала „въ околността на Битоля“, гдeto е станало голѣмото сражение. (За отбелязване е, че сведенията на „Морейската хроника“ за войната между деспотъ Михаила II и имп. Михаилъ VIII Палеолога не сѫ използвани отъ проф. В. Златарски). Съ това име не е ли означена планината Бурила (или Бурула), недалечъ отъ Прилѣпъ, или нѣкоя мѣстностъ близо до нея? Споредъ А с гор., ib., р. 169, 20 sqq., последнитъ действия отъ борбата се развиватъ тѣкмо при града Прилѣпъ. За Λόγγος, стблг. АЖГХ вж. Р. M u t a f c i e v , ib., p. 204; ср. още Д. Матовъ, СБНУК, IX. 1893, с. 71: Λόγγος silva, angustiae; планина-гора (преходъ отъ *mons* къмъ *silva*); ср. с. 70. Нѣколко мѣстни имена отъ този родъ въ днешнитѣ грѣцки земи сѫ отбелязани у M. V a s m e r , Die Slaven in Griechenland (Berlin 1941), pp. 40 пр. 194, 77 пр. 7, 93 пр. 71, 106 пр. 31—32, 148 пр. 22, 155 пр. 49, 163 пр. 25, 169 пр. 43, 206 пр. 60; ср. р. 312.

¹⁴⁾ За този ржкописъ вж. Heisenberg, Prolegomena, ib., p. IV sqq.

¹⁵⁾ За този ржкописъ вж. ib., p. IX sqq.